

04.04

2022

Poniedziałek, 4 kwietnia, 19.30 | Monday, 4 April, 7:30 pm
Filharmonia Narodowa – Sala Kameralna | Warsaw Philharmonic – Chamber Music Hall
ul. Moniuszki 5

RECITAL FORTEPIANOWY

Piano Recital

Ottorino Respighi (1879–1936)

6 utworów na fortepian P. 44

6 Pieces for Piano, P. 44

1. *Valse Caressante*
2. *Canone*
3. *Notturmo*
4. *Minuetto*
5. *Studio*
6. *Intermezzo – Serenata*

Richard Strauss (1864–1949)

Stimmungsbilder op. | Op. 9

1. *Auf stillem Waldespfad*
2. *An einsamer Quelle*
3. *Intermezzo*
4. *Träumerei*
5. *Heidebild*

Claude Debussy (1862–1918)

L'Isle Joyeuse L. 106

Przerwa | Intermission

Franz Schubert (1797–1828)

Sonata fortepianowa G-dur D. 894

Piano Sonata in G major, D. 894

1. *Molto moderato e cantabile*
2. *Andante*
3. *Menuetto. Allegro moderato – Trio*
4. *Allegretto*

Yekwon Sunwoo – fortepian | piano

Yekwon Sunwoo

Yekwon Sunwoo

Złoty medalista XV Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Van Cliburna, zdobywa laury za „niezawodną doskonałość” („International Piano”) oraz „wszechstronny arsenał techniczny, pozwalający pianiście grzmieć bez cienia zmęczenia” („Chicago Tribune”). Wedle własnych słów, ten zdolny wirtuoz „stara się sięgać po prawdę i czyste piękno w muzyce”.

Yekwon jest pierwszym Koreańczykiem, który zdobył złoty medal w konkursie im. Van Cliburna. W sezonie 2021/22 ma wystąpić z Filharmonią Kaliningradzką, Filharmonią Seulską oraz Filharmonią Colorado Springs, zaprezentować recitale w Great Barrington, Key West, Dallas i Prescott oraz zadebiutować na Beethovenfest w Bonn.

W poprzednich sezonach występował jako solista z Filharmonią Monachijską, z Duńską Królewską Orkiestrą i Thomasem Søndergårdem, z Symfonią Fort Worth oraz Tucson, z Waszyngtońską Orkiestrą Kameralną, Baltimorską Orkiestrą Symfoniczną, Houston Symphony, Belgijską Orkiestrą Narodową, Sendai Philharmonic, Królewską Szkocką Orkiestrą Narodową i innymi. Recitale prezentował między innymi w Carnegie Hall, Wigmore Hall, Elbphilharmonie, Salle Cortot oraz na Festiwalu Sztuki w Hongkongu; odbył również trasę koncertową po Japonii.

W 2017 roku, dwa tygodnie po zdobyciu Złotego Medalu przez Yekwona Sunwoo, Decca Gold wydała album *Cliburn Gold 2017* zawierający nagrodzone wykonania *La Valse* Ravela oraz *II Sonaty fortepianowej* Rachmaninowa. W 2020 roku Yekwon wydał swój pierwszy album studyjny zawierający wyłącznie utwory Mozarta w wytwórni Decca Universal Music Korea.

한국문화원
Korean Cultural Center

Centrum Kultury Koreańskiej (CKK) w Warszawie, jako pierwsza taka placówka w Europie Środkowej, rozpoczęło swoją działalność w styczniu 2010 roku. Nasza placówka powstała przy okazji dwudziestolecia zawarcia stosunków dyplomatycznych między Polską a Republiką Korei, które od tamtej pory współpracują ze sobą m.in. w sferze gospodarczej, politycznej, naukowej oraz kulturalnej. Głównym celem CKK jest popularyzacja kultury koreańskiej w Polsce oraz praca nad rozwojem i dalszym pogłębianiem wzajemnych stosunków pomiędzy tymi dwoma krajami. Nasze centrum zajmuje się organizowaniem różnych wydarzeń kulturalnych, mających na celu poznanie i wymianę kulturową.

Gold medallist of the 15th Van Cliburn International Piano Competition, Yekwon Sunwoo has been hailed for his “unfailingly consistent excellence” (*International Piano*) and celebrated as “a pianist who commands a comprehensive technical arsenal that allows him to thunder without breaking a sweat” (*Chicago Tribune*). A powerful and virtuosic performer, he, in his own words, “strives to reach for the truth and pure beauty in music”.

The first Korean to have won Cliburn Gold, Yekwon enters the 2021/22 season with appearances with the Kaliningrad Philharmonic, Seoul Philharmonic, Colorado Springs Philharmonic, recitals slated in Great Barrington, Key West, Dallas, Prescott, and a debut at Beethovenfest Bonn.

In previous seasons, he has performed as soloist with the Munich Philharmonic, the Royal Danish Orchestra with Thomas Søndergård, the Fort Worth and Tucson Symphonies, Washington Chamber Orchestra, Baltimore Symphony Orchestra, Houston Symphony, National Orchestra of Belgium, Sendai Philharmonic and the Royal Scottish National Orchestra amongst others. Recital appearances include Carnegie Hall, Wigmore Hall, Elbphilharmonie, Salle Cortot, Hong Kong Arts Festival, and a tour of Japan.

In 2017 Decca Gold released *Cliburn Gold 2017* with Yekwon's award-winning performances of Ravel's *La Valse* and Rachmaninov's Second Piano Sonata two weeks after he was awarded the competition's Gold Medal. In 2020 the Korean went on to release his first studio album featuring an all-Mozart programme on Decca Universal Music Korea.

yekwonsunwoo.com

The Korean Cultural Center in Warsaw opened its doors in January 2010, as the first such institution in Central Europe. The institution was created on the occasion of establishing diplomatic relations between Poland and the Republic of Korea, two countries that have since then worked together on the matters of the economy, politics, science, and culture. The main purpose of the Korean Cultural Center is to popularise Korean culture in Poland, and to further development and deepening of the mutual relations between the two countries. The centre organises various cultural events designed to present Korean culture and promote cultural exchange.

Odcienie tonu pastoralnego

W muzyce każdego twórcy, w utworach powstających na przestrzeni lat, odbija się jego życie, jego rozwój jako artysty i jako człowieka. W kolejnych kompozycjach dają o sobie znać ważniejsze wydarzenia, słycać również muzyczną ewolucję, stopniowe pogłębianie wrażliwości. Kompozycje młodzieńcze posiadają w tym kontekście szczególnie urok. Mimo pewnego eklektyzmu lub ujmującej naiwności, pozwalają jednak poczuć świeżość i entuzjazm, a także dają wyraz pierwszym fascynacjom i kryją w sobie pierwiastki prawdziwego geniuszu.

Ottorino Respighi już w młodości zasłynął ze swych wielu talentów. Mówił kilkoma językami, kochał literaturę i oczywiście – muzykę. Koncertował jako skrzypek i altowiolista w Bolonii, Petersburgu i Berlinie, gdzie również studiował kompozycję pod okiem kolejno Nikołaja Rimskiego-Korsakowa oraz Maxa Brucha. W tym czasie prowadził bogate życie, nasiąkał wieloma wpływami, ale i zaczynał szukać własnej artystycznej drogi – co słycać doskonale w zbiorze *Sei pezzi na fortepian* (1903-1905), który ukończył niedługo po studiach, mając 26 lat. Bo i czego tu nie ma! Każda z kompozycji przybiera odmienną formę i charakter: od zwiewnego salonowego walca po zgrabny menuet w klasycznym stylu, od kanonu z abstrakcyjną geometrią polifonii po impresjonistyczną, jakby cienkimi niciami tkaną materię w nokturnie. W niektórych częściach słycać zamięrowanie Respighiego do muzyki dawnej i archaizmów, któremu – podobnie jak Maurice Ravel – dawał wyraz za pomocą współczesnego języka dźwiękowego. W innych do głosu dochodzi ton malarsko-romantyczny: lekkie figuracje w stylu *brillante*, pogłębiona chopinowska wyrazowość i barwne harmonie *à la* Claude Debussy.

Stimmungsbilder op. 9 (1884) Ryszarda Straussa to również utwór wczesny. Pisząc tę kompozycję, dwudziestoletni twórca miał już na koncie ponad 120 młodzieńczych utworów, w większości kameralnych – niewiele z nich jednak cenił na tyle, by nadać im opusy. Nastrojowe *Stimmungsbilder* postanowił jednak wyróżnić. I słusznie. Kompozytor daje się w nich poznać jako kolorysta i przyszły twórca symfonicznych dzieł programowych, potrafiący dźwiękiem nie tylko odmalowywać sugerowane tytułami krajobrazy, ale także je ożywiać za pomocą barwnej muzycznej narracji. Dla samego twórcy zbiór miał także znaczenie osobiste – środkową część pragnął podarować swojej pierwszej wielkiej miłości, Dorze Wihan, która była żoną jego przyjaciela. Wszystkie miniatury przenika romantyczny, poetycki duch, zapożyczony jak gdyby z kameralistyki Feliksa Mendelssohna czy Roberta Schumanna. Na początku prowadzeni jesteśmy leśną ścieżką, wsłuchując się w pogodne zaśpiewy i odpowiedzi ptaków (*Auf stillem Waldespfad*), później być może przysiadziemy nad strumieniem, którego szum ilustruje rozedrgany akompaniament (*An einsamer Quelle*), by udać się następnie w stronę wrzosowiska, zarysowanego przestrzennie w odległych od siebie rejestrach fortepianu (*Heidebild*).

Zazwyczaj jednak to twórczość dojrzała, a nie młodzieńcza, zajmuje doniosłe miejsca na kartach historii muzyki, inspirując kolejne pokolenia. Niedoścignionym mistrzem uwieczniania ulotnych wrażeń i przeżyć w muzyce był Debussy. W tle *L'isle joyeuse* (1903-1904), jednym z jego utworów ze środkowego okresu, odnajdziemy historię zakazanej miłości i skandalu. Tytuł odnosi się do wyspy Jersey, na której kompozytor szukał ucieczki z nieudanego małżeństwa w ramionach ukochanej Emmy Bardac, swej przyszłej żony i matki swego dziecka. Tam właśnie podczas słonecznych miesięcy, chłonąc oszałamiające piękno otaczających krajobrazów, ukończył pisanie miniatury. „Kraj ten jest zachwycający, jestem tu spokojny [...]. Morze było dla mnie bardzo łaskawe, ukazało mi wszystkie swe szaty” – wyznał kompozytor w liście do przyjaciela. Perliste, ruchliwe pasaży w *L'isle joyeuse* zdają się oddawać nie tylko migotliwość tafli, ale również potężną siłę drzemiacą w głębinach i nieokiełznany charakter morskiego żywiołu. Cały utwór przenika kołyszący punktowany motyw oraz inteligentem dźwiękowe igraszki na skalach całotonowej i lidyjskiej. To muzyka, która będąc wyjątkowo trudną pod względem technicznym, jest zarazem niemożliwie wręcz zwiewna i barwna, iskrzy się od figuracji i nieustannego wirowania.

Sonata fortepianowa G-dur op. 78 (1825) Franciszka Schuberta jest jedną z jego ostatnich sonat, ukończoną dwa lata przed przedwczesną śmiercią. W trakcie jej pisania kompozytor coraz bardziej podupadał na zdrowiu, zmagając się z nieuleczalną chorobą. Trudna sytuacja życiowa nie pozostała bez wpływu na jego muzykę, która nabrała cech prawdziwie indywidualnych i nasyciła się artystyczną głębią. Utwory pochodzące z tego okresu do dziś uważane są za arcydzieła. O *Sonacie G-dur* Robert Schumann pisał, że spośród wszystkich sonat Schuberta, ta jest „najdoskonalsza w formie i duchu. Tutaj wszystko jest organiczne, wszystko oddycha tym samym życiem”. Schubert rzeczywiście dokonał w niej rzeczy niezwyklej. Stworzył wyjątkowo rozbudowane, a zarazem spójne i doskonale wyważone dzieło, w którym wartością nadrzędną stają się nie kontrasty i przesadna wirtuozeria, a wyrazowość i prostota. Pierwsza część, z kontemplacyjną melodią pierwszego tematu ukrytą w akordowych repetycjach i lekkim rytmem walczyka w temacie drugim, wprowadza łagodny i kontemplacyjny ton. Odwołania do innych tańców, delikatnego menueta i wyrazistego ländlera, odnajdziemy w kolejnych ogniwach sonaty. Również finałowe rondo pełne jest tanecznego wdzięku musette’a. Zdaniem Roberta Hattena, tym, co przenika całe dzieło, nadając ekspresywny ton wszystkim jego czterem częściom, jest również idiom pastoralny. Kryje się on w pogodnym rozmarzonym nastroju, refleksyjnych przejściach harmonicznym, liryzmie prostych melodii i szczerzej, niewinnej radości, którą daje taniec. W tej muzyce Schubert, wznosząc się gdzieś ponad codzienne ludzkie zmartwienia, zdołał uchwycić czyste, niczym niezmacone piękno.

Karolina Dąbek

Fotograficy / Photographs: Young Chul Kim,
Archiwum Stowarzyszenia im. LvB / LvB Association archives.
© 2022, Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

